

Andakter

För en vecka, trettionde veckan.
från initiativet ”Dagligt Bröd” :- dagligtbrod.com

Måndagens morgon.

Psalm 238 - ”Jag lyfter mina händer”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bli och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 37:1–15

Reta inte upp dig på de onda, avundas inte dem som gör orätt! De torkar snabbt som gräset och vissnar bort som grönskan. Förtrösta på Herren och gör det goda, så får du bo i ditt land och leva trygg. Ha din glädje i Herren, han ger dig allt vad ditt hjärta begär. Lagg ditt liv i Herrens hand. Lita på honom, han kommer att handla. Han skall låta din rätt lysa som gryningsljuset, din rättvisa sak som middagssolen. Var stilla inför Herren, vänta på honom.

Reta dig inte på den som har framgång, den som når sina onda syften. Stilla din harm, låt din vrede slockna, reta inte upp dig, det leder bara till ont. De som gör det onda skall drivas bort, men de som hoppas på Herren får äga landet. En kort tid, och den gudlöse är inte mer, du letar där han fanns, och han är borta. Men de ödmjuka får äga landet och njuta en ostörd fred. De gudlösa vill den rättfärdige ont, och de visar tänderna mot honom. Herren ler åt dem, han ser att deras stund kommer. De gudlösa drar sina svärd och spänner sina bågar för att fälla den fattige och förtryckte, för att slakta den som handlar rätt. Men svärdet tränger in i deras eget hjärta, och deras bågar bryts sönder.

Betraktelse

Två gånger uppmanar psalmisten: ”Reta inte upp dig på de onda, --- på den som har framgång och når sina onda syften.” Alltså, ta det lugnt, det som sker det sker och du kan inte göra något åt det, även om det är fel och orättvist och ont. Det låter som att stoiskt tålmod är den bästa hållningen. Är det?

Stoikerna – en filosofisk livsförståelse i den antika Medelhavsvärlden – menade att en människa har lika mycket frihet som en hund bunden vid en kärra; när kärran börjar rulla är det bara att springa med eller släpas till döds mot vägens stenar. En människa som upprörs och gör motstånd mot sitt öde är som ett oförnuftigt djur och kommer att alltmer sårad och olycklig släpas med till sitt livs ände. Det förnuftiga är att inte låta känslorna ta överhanden utan bevara ett orubbligt lugn i accepterandet av det oundvikliga. Kan man inte kontrollera det som händer, så kan man i alla fall kontrollera sig själv – *självbehärskning* är det vuxna sättet att möta livet. Men grunden för psalmistens hållning i Ps. 37 är inte idealet självbehärskning, utan *förtröstan på Gud*. Bli som ett barn, säger Jesus (Matt. 18:3). Gud har nämligen den slutliga kontrollen över allt, och han är god och rättfärdig. Vi människor kan inte döma rättvist, och vi kan inte verkställa någon fullständig rättvisa heller, men det kan Han – och kommer också att göra. Därför kan vi lugnt överlämna saken (även om den är så jättelik som världens samlade orättfärdighet) till hans heliga och barmhärtiga dom. ”Lägg ditt liv i Herrens hand. Lita på honom, han kommer att handla.”

Förbön

Tack, käre Herre, för denna nya dag och vecka som nu ligger framför. Hjälp mig att under den lägga mitt liv i din hand, att lita på dig och på att du kommer att handla. Hjälp mig att inte reta upp mig på eller fästa min uppmärksamhet på andra människor och på vad de gör, utan att fästa min uppmärksamhet på dig och det du gör.

I början av denna dag och denna vecka ber vi åter om din närvaro och ditt förbarmande i och över det som nu sker: i världen, i Sverige, i vår närhet och inom oss. Tack att du ser och redan är i det som sker, tack att du inte är långt borta från någon enda av oss. Vi ber om synliga ingripanden från dig, för världens skull och för ditt rikes och din barmhärtighets skull. I Jesu namn. *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem

som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus. (Gal 1:3)

Bengt Holmberg.

Måndagens kväll.

Psalm 774 - ”Som när ett barn kommer hem om kvällen”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen*.

Bibelläsning – Psaltaren 37:16–40

Bättre det lilla den rättfärdige har än de gudlösas stora rikedom, ty de gudlösas makt skall brytas, men Herren stöder de rättfärdiga. Herren tar sig an de frommas liv, de behåller sin arvslott för alltid. De drabbas inte när olyckan kommer, när svälten råder äter de sig mätta. Men de gudlösa går under, och som i en glödande ugn försvinner Herrens fiender, försvinner som rök. Den gudlöse lånar men betalar inte igen, den rättfärdige är frikostig och givmild. Ty de som Gud välsignat får äga landet, men de han förbannat skall drivas bort. Människans steg styrs av Herren, han vill trygga hennes väg. Snubblar hon faller hon inte omkull, ty Herren håller hennes hand.

Ung har jag varit, gammal är jag, men aldrig såg jag den rättfärdige övergiven eller hans barn tigga om bröd. Alltid lånar han frikostigt ut, och hans barn blir välsignade. Sky det onda och gör det goda, så får du bo kvar för alltid. Ty Herren älskar det rätta och överger inte sina trogna. Men syndarna skall förgöras för alltid och de gudlösas barn drivas bort. De rättfärdiga skall äga landet och bo där för alltid. Den rättfärdiges mun talar vist och hans tunga säger det rätta. Han bär sin Guds lag i hjärtat, han går utan att vackla. Den gudlöse spejar på den rättfärdige och söker tillfälle att döda honom. Herren ger honom inte i den gudlöses våld och låter honom inte bli fälld i rätten. Hoppas på Herren och följ hans väg! Han skall upphöja dig, du skall äga landet, när de gudlösa drivs bort får du se på.

Jag såg en gudlös i hans kraft, han stod hög som en ceder på Libanon. Jag gick förbi och han var borta, jag sökte honom och han fanns inte mer. Ge akt på den fromme, se på den redbare, fridens man har en framtid, men syndarna går alla under, de gudlösa berövas sin framtid. De rättfärdigas räddning kommer från Herren, han är deras värn i nödens tid. Herren hjälper och befriar dem, befriar dem från de gudlösa, räddar dem när de flyr till honom.

Betraktelse

Inte mindre än tre gånger i denna andra del av Psalm 37 sägs det att det inte är de gudlösa och orättfärdiga som ska "äga landet". Nej, "de som Gud välsignat /de rättfärdiga/"du " [bedjaren] får äga landet" (vv. 22, 29 och 34). Kan det vara så – det stämmer ju inte med den vanliga jordiska verklighet vi kan se över tid? Är en så enkel "till-slut-går-det-alltid-illa-för-de-ogudaktiga-och-bra-för-de-rättfärdiga"-teologi vad Guds ord vill förmedla när vi ber Ps. 37? Jag tror att vi här (som på många andra ställen i Psaltaren) måste läsa och be texten tolkad och belyst av vad Jesus, Psaltarens främste Bedjare, säger om den saken.

Det är inte ofta Jesus berör landäggande, men i den tredje av Bergspredikans saligprisningar säger han: "Saliga de ödmjuka, de skall ärva landet". I sak ligger den saligprisningen nära den första och sista om att himmelriket tillhör de fattiga och förföljda. Det är inte de starka och ägarglada härskarna som ska få landet, utan (helt i linje med himmelrikets omvända logik, där de sista skall bli de första) "de ödmjuka", som inte begär det och som kommer äga det som om ägde de det icke (jfr 1 Kor. 7:29-31). För hur "äger" man himmelriket? Att de rättfärdiga och ödmjuka ska "äga landet" ska knappast förstås som "I skapelsens fulländning ska ni alla bli godsägare".

Jesu omsorg om sina minsta och svagaste syskon har visst konkret innebörd, sådan hjälp som vi känner med våra sinnen. Men den innehåller väldigt mycket mer än det vi förstår och begriper att be om. Därför avslutar han partiet om mat och pengar och livsuppehälle i Bergspredikan med orden: "Sök först hans rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också" (Matt. 6:33). Den förtröstan ska präglade alla våra böner till Gud.

Förbön

Tack, käre Herre, för den här dagen som nu går mot sitt slut. Tack för att du har lett, och för allt du har gett, den här dagen. Hjälp mig denna kväll och framöver att först och främst söka ditt rike och din rättfärdighet, i fast förvisning om att du förser också med allt det andra. Befria mig från mina begär, och skapa i mig en allt djupare längtan efter dig.

Käre far, inför denna natt överlämnar jag till dig all oro, all rädsla och all ångest, och alla som människor som lever i detta just nu. Herre, bär oss och allt det där, så att vi inte behöver bära det själva. Herre, tack att du ser och att du vet, och för att du aldrig är långt borta från någon enda av oss. Var hos dem denna natt, kom till dem som ropar efter dig denna natt, visa dig för dem som söker dig denna natt, du som har det och är den som vi behöver. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må han som är fridens herre skänka er sin frid, alltid och på alla sätt. Herren är med er alla. (2 Thess 3:16)

Bengt Holmberg.

Tisdagens morgon.

Psalm 173 - "Din frid skall aldrig vika"

Bön

Jesus, kom och var mig nära. Omslut och stilla mig nu i din frid och kärlek. Amen.

Bibelläsning - Psaltaren 38

En psalm av David, till påminnelse. Herre, tukta mig inte i din vrede, straffa mig inte i din harm! Dina pilar har trängt in i mig och din hand vilar tung på mig. Ingenting är helt på min kropp för din vredes skull, ingenting är

friskt i mig för mina synders skull. Min skuld har växt mig över huvudet, den är en börda, för tung för mig. Mina sår stinker och varas för min dårskaps skull. Jag är krokig och böjd, dagen lång går jag sörjande. Höfterna brinner av smärta, ingenting är helt i min kropp. Jag är kraftlös och krossad, jag skriker ut mitt hjärtas jämmer.

Herre, du känner min längtan, mina suckar når fram till dig. Mitt hjärta bultar, mina krafter sviker, mina ögons ljus har slocknat. Mina vänner och grannar skyr min plåga, mina närmaste håller sig borta. De som står efter mitt liv gillrar fällor, de som vill mig ont förtalar mig och tänker ständigt på svek. Jag är lik en döv som ingenting hör, en stum som inte öppnar sin mun. Jag är lik en man som inte hör, en som inte kan svara. Men, Herre, jag hoppas på dig, du skall svara mig, Herre, min Gud. Jag är rädd att de skall skratta åt mig, de som hånar mig när jag snavar. Ty jag är nära att stupa, jag är ständigt plågad. Jag bekänner min skuld, jag sörjer över min synd. Fiender utan orsak har jag många, talrika är de som hatar mig utan skäl. De lönar gott med ont, de är emot mig för att jag sökt det goda. Överge mig inte, Herre, min Gud, dröj inte långt borta!

Betraktelse

Dagens bibeltext verkar vara skriven av en person i djupaste ångest och nöd. Det är en person som verkar stå på den yttersta kanten i livet, i en situation när precis allt och alla verkar gå emot. Även Gud tycks ha vänt sig emot den här personen. Det är med andra ord en ganska desperat person som vi möter. Men även i denna text kan vi ta lärdomar och finna styrka och tröst när livet är hårt. Tröst över vetskapen av att vi inte är själva med att ha det kämpigt. Vetskapen om att det redan för ett antal årtusenden sedan fanns människor som liksom vi, fick kämpa med hopplösa situationer och känslor av förtvivlan. Trots den tillsynes hopplösa situation som psalmen målar upp, så finns det ändå hopp! För även om författaren skriver om sin totala känsla av övergivenhet, till och med från Gud, så finns det ändå en liten del i författarens inre som anar och vet att Gud inte överger. För trots allt, så sträcker personen ut och ropar till Gud. På samma sätt så kan vi vara försäkrade om att hur ensamma vi än känner oss, och hur hopplös situationen än verkar, så kan vi alltid sätta vårt yttersta hopp till vår Gud som aldrig överger och som hör när vi ropar.

Förbön

Gud, vi tackar dig för denna nya dag. Tack för att du är den du är. Tack att du alltid är med mig och aldrig överger. Led mig nu idag och håll mig nära dig i din trygga kärlek.

Vi ber också för dem vi möter idag. Omslut dem i din frid. Ta hand om alla dem som är rädda och kraftlösa. Trösta dem och ge dem styrka att möta dagen. Välsigna vår värld och led oss och alla våra medmänniskor i beslut som värnar om varandra och vår jord. I Jesu namn. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och från Jesus Kristus, Faderns son, skall vara med oss i sanning och kärlek. (2 Joh v. 3)

Ida Mattsson.

Tisdagens kväll.

Psalm 310 - ”O Gud, du mig ej överger”

Bön

Herre Jesus, jag ber dig, kom till mig och hjälp mig lägga undan allt som tynger och visa mig vad du vill säga. Amen.

Bibelläsning – Psaltaren 38

En psalm av David, till påminnelse. Herre, tukta mig inte i din vrede, straffa mig inte i din harm! Dina pilar har trängt in i mig och din hand vilar tung på mig. Ingenting är helt på min kropp för din vredes skull, ingenting är friskt i mig för mina synders skull. Min skuld har växt mig över huvudet, den är en börda, för tung för mig. Mina sår stinker och varas för min dårskaps skull. Jag är krokig och böjd, dagen lång går jag

sörjande. Höfterna brinner av smärta, ingenting är helt i min kropp. Jag är kraftlös och krossad, jag skriker ut mitt hjärtas jämmer.

Herre, du känner min längtan, mina suckar når fram till dig. Mitt hjärta bultar, mina krafter sviker, mina ögons ljus har slocknat. Mina vänner och grannar skyr min plåga, mina närmaste håller sig borta. De som står efter mitt liv gillar fällor, de som vill mig ont förtalar mig och tänker ständigt på svek. Jag är lik en döv som ingenting hör, en stum som inte öppnar sin mun. Jag är lik en man som inte hör, en som inte kan svara. Men, Herre, jag hoppas på dig, du skall svara mig, Herre, min Gud. Jag är rädd att de skall skratta åt mig, de som hånar mig när jag snavar. Ty jag är nära att stupa, jag är ständigt plågad. Jag bekänner min skuld, jag sörjer över min synd. Fiender utan orsak har jag många, talrika är de som hatar mig utan skäl. De lönar gott med ont, de är emot mig för att jag sökt det goda. Överge mig inte, Herre, min Gud, dröj inte långt borta!

Betraktelse

Vi ska i kvällens andakt stanna till och fördjupa oss ännu lite mer i fråga om den ensamhet som dagens text talar om. Författaren till texten skriver om sina olika plågor och kval, och säger att ingen av personens nära och kära vill komma nära. Det verkar vara så att personen står helt ensam med alla sina svårigheter. Kanske håller allt på att bli helt övermäktigt att hantera. Men Gud är inte den som överger. Även om allt ibland kan tyckas gå emot så mycket det bara går, så är vi inte ensamma. Vår Gud har redan mött och gått före oss i alla kval och svårigheter. Och vår Gud har redan lyft den tunga bördan från våra axlar. Det kanske inte alltid verkar vara så här på jorden. Men faktum är att det lilla hopp till Guds rättfärdighet som författaren uttrycker, är ett hopp som vi alla kan ta till oss. För Gud sände sin son Jesus att rädda världen från döden. Genom Jesu liv som han ger oss i gåva, så har vi ett evighetshopp som Gud låter lysa för oss, även i de mörka stunderna. För även om det just nu verkar hopplöst, så har Gud lovat oss att framför oss finns en ljus framtid där vi helt upprättade har full gemenskap med Gud. Det är detta hopp som Jesu liv har gett oss och det är ett evigt löfte som vi kan lita på, även när vi upplever de kvalfyllda stunder som psalmen talar om.

Kanske särskilt då blir ljuset från dessa löften något som vi kan luta oss mot och hämta ny kraft ifrån.

Förbön

Jesus, vi tackar dig för att du har räddat mig. Tack för att jag aldrig behöver vara ensam. Tack för att du bär genom allt, både när det är svårt och när det är lätt. Jag ber dig, omslut mig helt i din frid och i ditt beskydd och led mig på din väg.

Vi ber för alla som känner sig ensamma denna kväll. Kom och var dem nära och skänk dem din eviga tröst. Ta hand om alla som är ledsna och fyllda av ångest och skänk dem din frid. I Jesu namn. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från vår herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den heliga Anden åt er alla. (2 Kor 13:13)

Ida Mattsson.

Onsdagens morgon.

Psalm 218 - ”Jag har ofta frågor, Herre”

Bön

”Herre, du min herde i liv och död, stilla mina sinnen och min själ när jag nu närmar mig dig. Möt mig också den här dagen och den här stunden med din närvaro och ditt tilltal. I Jesu namn. *Amen*.”

Bibelläsning – Psaltaren 39:1-9

För körledaren. En psalm av David. Jag tänkte: Jag skall ta mig i akt och inte synda med min tunga, jag skall sätta lås för min mun, så länge gudlösa är inom hörhåll. Så höll jag mig tyst och blev stum, jag teg, men till ingen nytta. Min plåga blev bitter, hjärtat brände i mitt bröst, jag stönade, det

brann som eld. Jag kunde inte tåga. Herre, lär mig inse att jag skall dö och hur få mina tillmätta dagar är, inse att jag är förgänglig. En handfull dagar är allt du ger mig, för dig är min livstid ett intet. Bara en vindfläkt är människan, som en skuggbild vandrar hon kring. Bara en vindfläkt är skatterna hon hopar, hon vet inte vems de en gång skall bli. Herre, vad har jag då att hoppas på? Mitt hopp står till dig. Befria mig från alla mina synder, låt mig slippa bli smäddad för dårskap.

Betraktelse

Om vi ska genrebestämma den här psalmen bör den placeras i kategorin *klagopsalm*. Psalmisten lider under något som han förstår som Guds straff och inleder ett tystnadslöfte för att inte orsaka ännu mer av Guds vrede. Precis som en person med spelmissbruk installerar ett filter på sin dator, tar psalmisten till en yttre åtgärd för att hindra sig själv från misstag.

Vad han lider av framgår inte, men det verkar vara något som får livet att verka meningslöst. Där i sin tystnad inser han något om sig själv. Att den yttre åtgärden, att vara tyst, inte fungerar. Vreden är enorm inom honom, det står att hjärtat brände i hans bröst. Synden försvann inte för att han försökte kontrollera den, den fanns kvar och förtärde honom inifrån.

I det läget gör han det rätta: han går till Gud i bön. I sin bön ber han inte om svar på allt, men han ber om en riktning. Man kan till och med säga att han ber om att få veta meningen med livet, för han förstår att han är så förgänglig. Han inser att hans liv är ingenting jämfört med Guds perspektiv. Psalmistens bön låter nästan som hämtad från Predikaren, och parallellerna är tydligt här. Han inser att allt vi lägger på hög inte kommer att vara till någon nytta i det långa loppet, att ingenting i livet spelar någon roll om vi inte är förankrade i det hopp som finns hos Gud. Genom misär och ångest har den här psalmisten kommit fram till stora insikter om Gud och sig själv och kan därigenom komma till Gud med förnyat förtroende. Låt oss aldrig glömma att Guds vägar och syfte med oss inte är avhängigt om det går bra för oss. Även när vi går igenom becksvarta dagar har Gud en plan för våra liv. Då får vi inte stänga in oss i oss själva, utan gå till vår gode Fader i bön.

Förbön

Herre, lär mig inse att jag skall dö och hur få mina tillmätta dagar är, inse att jag är förgänglig. Låt mig var morgon, oavsett sinnesstämning, få förnya min överlåtelse till dig och påminnas om det hopp jag har hos dig. Jag ber inte om svar på allt, jag ber bara att du ska visa den väg jag ska gå, den väg som leder till livet. När allt annat faller, vad har jag då att hoppas på? Bara på dig. Vi ber den här dagen också om din ledning och ditt beskydd. Vi ber om det för hela din värld, för vår del av den, för våra sammanhang, för våra närmaste och för oss själva. Kom du och präglade dem alla, på ett nytt och djupare sätt än förr. Låt din välsignelse, din frid och din glädje präglade din skapelse mer och på ett djupare sätt än förut, och visa mig hur jag kan vara med i arbetet för detta. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från herren Jesus åt alla. (Upp 22:21)

Måns Norrsén.

Onsdagens kväll.

Psalm 322 - "Jag är en gäst och främling"

Bön

Käre himmelske Fader, kom till mig och gör mig stilla, så att jag kan ta emot det som du vill ge just nu. Öppna mitt hjärtas öra för dina ljuvliga ord. Undervisa mig om din vägar. *Amen*.

Bibelläsning – Psaltaren 39:10-14

Jag tiger och öppnar inte min mun – det är ju du som låtit detta ske. Ta bort den plåga du lagt på mig! Jag förgås under slagen av din hand. Du tuktar och

straffar en man för hans synd, likt malen förtär du allt han har kärt. Bara en vindfläkt är människan. Herre, hör min bön och lyssna till mitt rop, tig inte när jag gråter! Ty en tid är jag gäst hos dig, en främling som alla mina fäder. Vänd bort din blick, så kan jag glädjas innan jag går bort och inte mer finns till.

Betraktelse

Den andra halvan av psalm 39 följer en identisk struktur som den första halvan, dock med lite andra inslag. Det börjar med tystnad, fortsätter med bön om insikt och till slut bön om befrielse.

I första halvan handlar tystnaden om att inte råka säga fel sak för att orsaka Guds vrede. Nu kommer tystnaden av att psalmisten vet att det tillstånd han befinner sig i kommer från Gud och beror på Gud. Därmed kan han också villigt ta emot det ur Guds hand. Han behöver inte frukta, för det är varken en opersonlig kraft, eller en arg Gud som kontrollerar honom, utan en kärleksfull personlig Gud som vill hans bästa. Allt detta leder honom till en förnyad hängivelse.

Men vi ska också stanna upp vid en viktig sak i psalmen, nämligen att Gud faktiskt straffar synd. Här får vi en specifik sak som Gud straffar, han *förtär... allt han har kärt*. Gud kan ta bort allt det som vi sätter mening i. Allt det som vi finner vårt värde i. Allt vi har kärt kan Gud ta ifrån oss, som straff för att vi inte har funnit vårt värde och mening hos Gud. Men även i det straffet kan Gud leda oss till vägens slut då vi inser att vi inte har någon annan än Gud, och inte heller behöver någon annan.

För psalmisten är detta oerhört tröstrikt, likt det borde vara för oss, så han ber till Gud med en upplyft ande. Han vet att han är del av Guds förbundsfolk och är Guds älskade barn. Ändå känner han sig som en främling, som en gäst. Han ber till Gud att han ska få uppleva lite av den glädjen han borde kunna ha, innan han går till himlen.

Kontrasten mellan att veta och att känna är nog något de flesta kristna har upplevt. Trots att vi vet att vi är Guds älskade, förlåtna, värdefulla barn, så är det bara vid få tillfällen den vetskapen fullständigt översvämmar oss som en känslostorm. Som psalmisten visar är det inget fel att be om, men det är ännu viktigare att intala oss själva detta när vi går igenom vad psalmisten gått igenom.

Förbön

Herre, låt mig aldrig sätta mitt yttersta värde i något du har skapat, utan bara i det faktum att du har dött för mina synder och adopterat mig som ditt älskade barn. Låt mig också få känna detta, låt mig få uppleva det. Men även om jag inte känner det, låt mig aldrig glömma det.

Vi ber för natten som ligger framför oss. Låt oss då tryggt vila under ditt beskydd och veta att när vi lägger oss för att sova sista gången kommer vi att vakna och stå heliga och fläckfria inför dig. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd och frid från honom som är och som var och som kommer. (Upp 1:4)
Måns Norrsén.

Torsdagens morgon.

Psalm 225 - ”Jesus är ute och söker”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bli och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 40:1–12

Länge väntade jag på Herren, och han böjde sig ner till mig och hörde mitt rop. Han drog mig upp ur fördärvets grop, ur slam och dy. Han ställde mig på fast mark, mina steg gjorde han trygga. Han lade en ny sång i min mun, en lovsång till vår Gud. Många skall se det och bäva och sätta sin lit till Herren. Lycklig den som litar fast på Herren och inte vänder sig till de trotsiga och dem som avfaller till lögnens makter. Stora är de ting du har gjort,

dina under, Herre, min Gud, och dina planer med oss. Ingen kan mäta sig med dig. Jag vill tala och berätta om dem, men de är fler än jag kan räkna. Slaktoffer och matoffer önskar du inte, du har lärt mig att lyssna. Brännoffer och syndoffer begär du inte, därför säger jag: Jag är här. I bokrullen står vad jag skall göra. Gärna gör jag din vilja, min Gud, jag har din lag i mitt hjärta. Jag bär bud om din trofasta hjälp till den stora tempelskaran. Jag håller inte tillbaka mina ord, det vet du, Herre. Jag tiger inte om din hjälp, att du är trofast och räddar förkunnar jag. Jag döljer inte din godhet och trohet för den stora tempelskaran. Du, Herre, håller inte tillbaka din barmhärtighet mot mig, din godhet och din trohet skall alltid bevara mig.

Betraktelse

”Länge väntade jag” – det tyder på en mycket uthållig bön, som leder över till en av sig själv framträngande lovsång som Gud lagt i min mun. I slutversarna riktas faktiskt viss kritik mot tanken att det är våra offer (här: av djurkött och mat) som åstadkommer omsvängningen i Guds beteende. Det är nästan tvärtom – tempeloffer utan hjärtats tro och ödmjukhet är att tänka förolämpande lågt om Gud! Som om det ginge att mata Gud, eller prata omkull honom med långa gudstjänster! Nej, troheten mot den lag jag redan har läst i bokrullen (Bibeln), som jag tack och lov känner – den är den avgörande skillnaden mellan självisk bön och bön i ande och sanning (Joh. 4:23 f). Bibeltrohet syns framför allt i vad en människa gör som svar på Guds ord, Matt. 7:24-27.

Psalmisten betonar: jag håller inte tillbaka mina ord, min lovprisning, av dig, Gud, och håller inte tillbaka din barmhärtighet mot mig. Jag tar inte Guds hjälp för självklar, som om den vore en rättighet jag har. Den är en gåva jag tackar Fadern för – med hög röst! En verklig dialog är vad som behövs. Gud är ingen varuautomat, där människan stoppar i en bönepeng, och automatiskt får ett stycke gott av den store Tillfredsställaren och Önskeuppfyllaren. Han är en levande Gud, en himmelsk Fader, full av både heliga krav och en oändlig barmhärtighet mot sina älskade barn. Lär mig gå den vägen, så att det blir sant om mig, när jag ber: ”Gärna gör jag din vilja, min Gud, jag har din lag i mitt hjärta”.

Förbön

Tack, käre himmelske Fader, för att jag får ännu en dag av dig. Hjälp mig att den här dagen att djupare förstå att jag är ditt älskade barn. Lägg din lag allt tydligare i mitt hjärta, hjälp mig att göra din vilja, för du är min Gud.

Denna nya dag ber vi dig på nytt om din närvaro överallt i världen. Herre, du som vet att vi behöver dig, hjälp oss så att också vi själva förstår att vi behöver dig. Vi ber om din frid överallt där ofriden och ångesten har makten. Låt ditt ljus bryta fram och din frid breda ut sig i våra hjärtan och i hela din skapelse. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, *Amen*. (2 Pet 3:18).

Bengt Holmberg.

Torsdagens kväll.

Psalm 209 - ”O Gud, all sannings källa”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen*.

Bibelläsning – Psaltaren 40:13–18

Jag hotas från alla håll av olyckor utan tal. Mina synder har hunnit upp mig, jag förmår inte se dem. De är fler än håren på mitt huvud, och modet sviker mig. Jag ber dig, Herre, befria mig! Herre, skynda till min hjälp! Skam och smälek må drabba alla som vill beröva mig livet. Låt dem vika tillbaka med vanära, de som vill mig ont. Må de rysa av skam, de som nu skrattar hånfullt åt mig. Men alla som kommer till dig skall jubla av glädje över dig. De som längtar efter din hjälp skall alltid säga:

”Herren är stor.” Jag är betryckt och fattig. Herre, skynda till mig! Min hjälp och min räddare är du. Min Gud, dröj inte!

Betraktelse

”Mina synder har hunnit upp mig” – det är *en* tolkning som bedjaren tar till för att begripa sitt elände, där ”jag hotas från alla håll av oräkneliga olyckor”. Det är som om Jobs vänner hade flyttat in i hans tankar och självbild. I Jobs bok drabbas den helt rättrådige och gudfruktige Job av en serie fruktansvärda olyckor, som hans tre tillresta vänner ihärdigt försöker få Job att inse måste vara Guds straff för dennes egna synder. Job bestrider detta ursinnigt. Orsaken är en enda: Guds fruktansvärda orättvisa i att straffa och plåga en oskyldig. Gud tar i slutet av Jobsboken till orda och underkänner helt vännernas ”rationella” förklaring av lidandets mysterium (på ett sätt som liknar Jesu svar i Joh. 9:3 på frågan om vem som är skuld till att någon kan födas blind). Det är inte människor givet att kunna ge en sådan förklaring – eller ens att kunna begripa och ta emot den, och därför ges den inte.

Det är inte fel att fundera över sin egen roll och sitt eget ansvar för saker som går fel i ens liv, men ingen ska tro sig om att kunna tänka sig fram till en förklaring på det problemet. Den som ber ska inte heller tro att en djupare självrannsakan eller intensivt upprepad syndabekännelse eller annat självplågeri är vägen till att bli hörd och hjälpt av Gud. Man blir hörd och får svar, bara därför att Gud är god. Det är aldrig resultatlöst eller meningslöst att be i sin nöd, även om det kan ta tid, plågsam tid, att förstå svaret.

Förbön

Tack, käre Herre, för också den här dagen. Tack för din närvaro under den, och för din närvaro just nu. Tack för din godhet och för din nåd, och för att det är grunden för att du hör mig när jag ber, och grunden för att jag får vara ditt barn.

Den här kvällen och inför den här natten ber vi dig på nytt om din närvaro överallt i världen. Herre, du som vet att vi behöver dig, hjälp oss så att också vi själva förstår att vi behöver dig. Vi ber om din frid överallt där ofriden och ångesten har makten. Låt ditt ljus bryta fram och din frid breda ut sig i våra hjärtan och i hela din skapelse. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Jesus Kristus kommer. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla. (1 Thess 5:23, 28)

Bengt Holmberg.

Fredagens morgon.

Psalm 261 - ”Tack, min Gud, för vad som varit”

Bön

Gode Gud, du som inte är långt borta från någon ända av oss, förbarma dig över mig och kom mig nära på ett sådant sätt att jag förstår att du är här. Ge mig stillhet, så att jag kan höra de ord som du har tänkt för mig. I Jesu namn. *Amen*.

Bibelläsning – Psaltaren 41

För körledaren. En psalm av David. Lycklig den som tar sig an den svage, honom skall Herren rädda på olyckans dag. Herren bevarar honom och ger honom liv, han prisas lycklig i landet. Du låter inte fiender sluka honom. Herren stöder honom när han ligger sjuk. På sjukbädden gör du honom frisk.

Jag sade: ”Herre, visa mig nåd, gör mig frisk, jag har syndat mot dig.” Mina fiender säger elakt om mig: ”När skall han dö och hans namn plånas ut?” De som besöker mig talar tomma ord, de lägger allt ont på minnet, går sedan ut och sprider det. Alla mina ovänner viskar om mig och smider onda planer mot mig. ”Något fruktansvärt har drabbat

honom, där ligger han och reser sig aldrig.” Också min vän som jag litade på och som delade mitt bröd, han trampar på mig.

Men du, Herre, visa mig nåd, hjälp mig upp, så får jag ge dem vad de förtjänat! Om min fiende inte får triumfera vet jag att jag är älskad av dig. Jag är utan skuld, därför stöder du mig, du låter mig alltid vara dig nära. Lovad vare Herren, Israels Gud, från evighet till evighet! Amen, amen.

Betraktelse

Denna fredag stannar vi på vår psaltarvandring upp vid den fyrtioförsta psalmen, som på något sätt tycks vara som ett virrvarr av tankar: David beskriver både hur han själv är ansatt av fiender och hur Herren är den som griper in. Och allra först börjar David med att säga något som tycks betyda att hur vi själva väljer att handla, kan ha återverkar på vad vi själva utsätts för. David säger ju: *Lycklig den som tar sig an den svage, honom skall Herren rädda på olyckans dag. Herren bevarar honom och ger honom liv, han prisas lycklig i landet. Du låter inte fiender sluka honom. Herren stöder honom när han ligger sjuk. På sjukbädden gör du honom frisk.*

Hur ska vi förstå detta? Det låter som om *den som tar sig an den svage* har fått ett särskilt löfte från Herren om nåd och beskydd – för det är vad dessa versar tycks säga. Men riktigt så enkelt är det inte. För det förtjänar att strykas under: Att vi människor skulle *få vad vi förtjänar* är inte en biblisk tanke – det är ju snarare det som kallas *karma*, vilket är en tankesystem som inte alls har med kristen tro att göra.

Tvärtom säger ju Jesus när han undervisar att Gud *låter sin sol gå upp över och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga* (Matt 5:45), vilket sätter fingret på något mycket viktigt: Gud svarar inte på vår bön på det ena eller andra sättet för att vi har gjort eller inte har gjort det ena eller andra. Gud svarar på vår bön, och gör det på det absolut goda sättet, för att han är den han är. Den kristna trons centrum är att vi människor får oändligt mycket mer nåd och välsignelser än vad vi förtjänar – eftersom Gud är god, eftersom han är en barmhärtig och kärleksfull fader. Det vill han visa för oss, också den här dagen.

Förbön

Tack, käre himmelske Fader, för den här nya dagen och för varje dag som du ger. Tack för att du den här dagen och alla dagar ger oändligt mycket mer än vad jag eller något av dina barn någonsin kan förtjäna. Tack för att grunden för det inte är vad jag har gjort eller inte gjort, utan är att du är den du är, idag och alla dagar.

Vi ber idag om din närvaro och ditt ingripande i allt det som nu sker i världen. Herre, hjälp din kyrka och ditt folk att jubla och vara glada över dig, men att inte titta bort när vi ser nöden i världen. Låt din kyrka över hela jorden få vara mänsklighetens ljus, som lyser starkt i denna världens mörker. Välsigna och bevara oss, idag och alla dagar. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Må vår herre Jesus Kristus själv och Gud, vår fader, som älskar oss och i sin nåd har gett oss evig tröst och säkert hopp, uppmuntra och styrka er till allt gott i gärning och ord. (2 Thess 2:16-17)

Fredagens kväll.

Psalm 578 - ”Jesus, låt din kärleks låga”

Bön

Käre far, jag ber dig om stillhet och ro. Tack att jag får vara i din närhet, att jag får vila i din famn. Tack också att du har något att säga mig just i den här stunden. Hjälp mig nu att lyssna till det. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 41

För körledaren. En psalm av David. Lycklig den som tar sig an den svage, honom skall Herren rädda på olyckans dag. Herren bevarar honom och ger honom liv, han prisas lycklig i landet. Du låter inte fiender sluka honom. Herren stöder honom när han ligger sjuk. På sjukbädden gör du honom frisk.

Jag sade: ”Herre, visa mig nåd, gör mig frisk, jag har syndat mot dig.” Mina fiender säger elakt om mig: ”När skall han dö och hans namn plånas ut?” De som besöker mig talar tomma ord, de lägger allt ont på minnet, går sedan ut och sprider det. Alla mina ovänner viskar om mig och smider onda planer mot mig. ”Något fruktansvärt har drabbat honom, där ligger han och reser sig aldrig.” Också min vän som jag litade på och som delade mitt bröd, han trampar på mig.

Men du, Herre, visa mig nåd, hjälp mig upp, så får jag ge dem vad de förtjänat! Om min fiende inte får triumfera vet jag att jag är älskad av dig. Jag är utan skuld, därför stöder du mig, du låter mig alltid vara dig nära. Lovad vare Herren, Israels Gud, från evighet till evighet! Amen, amen.

Betraktelse

Också nu ikväll tittar vi näramre på Psaltarens psalm 41, men från ett lite annat håll än vid andakten i morse, då vi framförallt stannade upp vid denna psalms första stycke och dess beskrivning av hur den är lycklig *som tar sig an den svage*. I de orden ligger en uppmaning till dig och mig att vara uppmärksamma på sådana som kan behöva vår uppmärksamhet och vår omsorg. Men vi ska inte göra det för att få någon särskild välsignelse, vi ska göra det för att vi själva har en Gud som tar sig an alla som kommer till honom.

I andakten nu ikväll stannar vi istället upp vid psalmens mitten-stycke, där David talar om något som vi har mött också tidigare: vad han drabbas av på grund av sina fiender. Dessa fiender tycks längta efter Davids död, de *talat tomma ord*, de *lägger allt ont på minnet*, och *går sedan ut och sprider det*. Det viskas och det smids onda planer. Och allra sist beskriver David den kanske allra mest svidande attacken mot honom, en väns svek: *Också min vän som jag litade på och som delade mitt bröd, han trampar på mig*.

Låter något i denna sista mening bekant? Många har uppfattat den som ett slags profetia över det som sker på skärtorsdagens kväll – att Judas, som åt tillsammans med Jesus och de övriga lärjungarna, senare samma kväll förrådde sin mästare. Evangelisten Johannes refererar Jesus till och med till dessa ord (se Joh 13:18). Jesus är davidssonen, han gjorde Davids ord till sina egna. Men Jesus är också frälsaren, som gick korsets väg som en konsekvens av sin och Faderns kärlek till alla människor, också fiender och förrädare. Också dig och mig. Och han bjuder oss till sitt

bord, för att dela det bröd med oss som är han själv. Inte på grund av vilka vi är, utan på grund av att han är den han är.

Förbön

Tack, käre Herre, för den dag som gått och för den kväll som nu är här. Kom och var mig nära med din nåd och din frid, med ditt beskydd och din välsignelse. Tack att du av kärlek gick korsets väg för min skull, och för alla människor. Låt det få bli känt för fler, och djupare rotat i mig, i mitt liv och i min tjänst.

Denna kväll ber vi dig, Gud, vaka över dem som vakar eller gråter den här natten, och låt dina änglar hålla vakt över dem som sover. Kom med helande till de sjuka, med tröst till de lidande, med vila till de trötta. Låt vår sista tanke innan vi somnar få vara på dig och din kärlek, och låt vår första tanke när vi vaknar imorgon vara detsamma. Allt vi har, och allt vi bär, överlämnar vi i dina goda och starka armar. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår herre. (2 Tim 1:2)

Lördagens morgon.

Psalm 401 - ”Så skön en väg ej finns på jord”

Bön

Käre himmelske Fader, det är gott att få lita på att du hör oss när vi kommer till dig i bön. Nu ber jag om den stillhet som är av dig, så att jag förstår att du också är här just nu. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 42

För körledaren. En dikt av Korachs ättlingar. Som hjorten längtar till bäckens vatten, så längtar jag till dig, o Gud. Jag törstar efter Gud, efter den levande Guden. När får jag komma, när får jag träda fram inför Gud? Tårar har blivit min föda dag och natt. Ständigt frågar man mig: »Var är din Gud?» Jag överväldigas av sorg när jag minns det som var, hur jag gick i den Mäktiges hägn upp till Guds hus, med tacksägelse och glädjehrop i skaran som drog upp till högtid.

Varför är du tyngd av sorg, min själ, och full av oro? Sätt ditt hopp till Gud! Jag skall åter få tacka honom, min räddare och min Gud.

Min själ är tyngd av sorg, därför går min tanke till dig från Jordans och Hermons land, från Misars berg. Djup ropar till djup i dånet av dina forsar. Alla dina brottsjöar slår samman över mitt huvud.

Om dagen skall Herren skänka sin nåd, om natten skall jag sjunga till hans ära och be till Gud som ger mig liv.

Jag säger till Gud, min klippa: Varför har du glömt mig? Varför måste jag gå sörjande, plågad av fiender? Det skär mig in i märgen när mina fiender hånar mig, när de ständigt frågar: »Var är din Gud?»

Varför är du tyngd av sorg, min själ, och full av oro? Sätt ditt hopp till Gud! Jag skall åter få tacka honom, min räddare och min Gud.

Betraktelse

Psalmerna 42 och 43 utgör tillsammans egentligen *en* psalm. Man märker det t ex på att vissa rader återkommer i båda psalmerna: ”Varför är du tyngd av sorg, min själ ...”, ”Varför måste jag gå sörjande ...” Psalmen uttrycker en djup känsla av övergivenhet och en stark längtan efter Guds närhet. Det är inte svårt för oss att känna igen oss. Vissa perioder i livet kan vi uppleva oss ”glömda” av Gud även om vi vet att det inte är så. Och efter klagoropen i psalmen återkommer uppmaningen: ”Sätt ditt hopp till Gud!” Längtan efter Gud kan knappast uttryckas starkare än med jämförelsen med törsten efter vatten hos ett djur. Det söker vatten till varje pris tills det finner en bäck eller en källa som springer fram, för vatten är liv. Den som lever medveten om vad ökentrakter innebär förstår detta väl. Det är kanske svårare för oss, som sällan upplever verklig torka eller törst. Men så instinktivt djup är längtan hos psalmisten efter att få komma in i Guds

närhet, vara inför hans ansikte, så att han ser mig och jag får se honom. Psalmisten talar uttryckligen om ”den *levande* Guden”. Det visar att det inte bara är fråga om en gud som man mekaniskt söker, för att uppfylla en plikt, så att man håller sig väl med honom. Nej, det är fråga om en levande relation: Jag kan inte vara utan dig! Då går jag under.

Till det svåra hör att psalmisten tycker sig erfara, att Gud håller sig borta: Varför har du glömt mig. Någon uttryckte denna känsla en gång och beskrev det som att Gud hade stoppat mitt kort längst bak i registerlådan och aldrig plockade fram det.

Det som smärtar psalmisten mest är det han får utstå av andra: Var är nu din Gud? Vad är det för en Gud? Är det något att ha? Och så blir den levande Guden smäddad. Det gör ont in i märgen. Psalmisten bekänner sin tro på Gud inför andra - men upplever det som om Gud inte bekänner sig till honom. Han upplever sig ensam och övergiven. Djup förtvivlan.

Kanske har du upplevt något liknande? ”Du som ändå är kristen - varför hjälper inte din Gud dig? Vad ska man ha en sådan Gud till, som inte är till någon nytta, om han ens finns ...?” Kanske orkar man bära hånet mot sin egen person, men hånet mot den levande Gud som man tror och hoppas på och som man egentligen vet finns, det är en bottenlös plåga, då ropar djup till djup i ett ändlöst eko. Svallvågorna lämnar inget utrymme att få näsan över vattenytan. Ändå får inte förtvivlan sista ordet: Sätt ditt hopp till Gud! Jag skall åter få tacka honom, min räddare och min Gud. Vi ska se i kväll vad det är för ett hopp.

Förbön

Käre Fader, tack för att du kan hjälpa mig när jag känner mig övergiven i min tro. Påminn mig om vad du har gjort tidigare i mitt liv och möt min längtan och törst efter din närvaro. Tack för att du inte är långt ifrån någon enda av oss, även om det kan kännas så ibland. Hjälp mig att hoppas på dig idag!

Käre Far, vi ber dig den här dagen för alla dem som längtar efter frid. Tack att du ger den frid som ingen annan och inget annat kan. Låt mig idag få vara ett vittne om den friden, den här dagen, i den här världen. Låt mig få bära din frid in i ofridens alla sammanhang. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid åt er i rikaste mått. (1 Pet 1:2b)

Göran Simonsson

Lördagens kväll.

Psalm 771 - ”Min själ får vila ut”

Bön

Låt oss be med psalmens ord: ”Jag lyfter ögat mot himmelen, och knäpper hop mina händer. Du käre Gud, som är barnens vän, till dig min tanke jag vänder.” *Amen*. (Sv. Ps. 210:1)

Bibelläsning – Psaltaren 42

För körledaren. En dikt av Korachs ättlingar. Som hjorten längtar till bäckens vatten, så längtar jag till dig, o Gud. Jag törstar efter Gud, efter den levande Guden. När får jag komma, när får jag träda fram inför Gud? Tårar har blivit min föda dag och natt. Ständigt frågar man mig: »Var är din Gud?» Jag överväldigas av sorg när jag minns det som var, hur jag gick i den Mäktiges hägn upp till Guds hus, med tacksägelse och glädjetropp i skaran som drog upp till högtid.

Varför är du tyngd av sorg, min själ, och full av oro? Sätt ditt hopp till Gud! Jag skall åter få tacka honom, min räddare och min Gud.

Min själ är tyngd av sorg, därför går min tanke till dig från Jordans och Hermons land, från Misars berg. Djup ropar till djup i dånet av dina forsar. Alla dina brottsjöar slår samman över mitt huvud.

Om dagen skall Herren skänka sin nåd, om natten skall jag sjunga till hans ära och be till Gud som ger mig liv.

Jag säger till Gud, min klippa: Varför har du glömt mig? Varför måste jag

gå sörjande, plågad av fiender? Det skär mig in i märgen när mina fiender hånar mig, när de ständigt frågar: »Var är din Gud?»

Varför är du tyngd av sorg, min själ, och full av oro? Sätt ditt hopp till Gud! Jag skall åter få tacka honom, min räddare och min Gud.

Betraktelse

”Var är nu din Gud?” Det är den ettriga frågan från dem som står emot psalmisten och hånar hans tro på Gud. Det gäller att ge den frågan ett rätt svar. Det finns de som har svarat fel på frågan. Det gjorde t ex Aron, när Mose var på Sinai berg inför Guds ansikte under 40 dagar och fick ta emot förbundets tavlor. (2 Mos 32) Då lät Aron nedanför berget göra en gjuten kalv av det guld, som folket hade givit åt honom. De tyckte Mose var borta för länge. Sedan sa Aron om kalven: Detta är din Gud, som fört dig upp ur Egyptens land. Där är vår Gud!

Men det var fel svar. Samma sak upprepades efter kung Salomos död av kung Jerobeam i Nord-riket, när han lät ställa upp en guldkalv i Dan i norr och en i Betel i söder. ”Nu behöver ni inte bege er till Jerusalem! Här - i Dan, i Betel - är din Gud som har fört dig upp ur Egyten! (1 Kung 12). Också det var fel svar.

Det är inte vi som bestämmer var Gud finns, det gör han själv. Och så drar sig psalmisten - under vemod och smärta - till minnes hur det var, när han hade varit där det har behagat Herren att fästa sitt namn och sin närvaro: i templet, i helgedomen i Jerusalem. Han överväldigas av sorg när han minns det som var, hur han gick i den Mäktiges hägn upp till Guds hus, med tacksägelse och glädjeron i skaran som drog upp till högtid. Då var allt gott. Nu är det bara saknad efter detta.

Men det lär oss några viktiga saker: Minnet av detta håller honom uppe, om än med sorgsen saknad. Det *var* faktiskt verkligen så! En stor skara, tacksägelse, glädjeron, högtid, Templet. Där *är* min Gud! Psalmisten minns detta och delar minnet med de övriga i hopen, i den Mäktiges hägn. Det är viktigt, att vi har ett sammanhang av människor att dela vår tro med. Det kan ibland vara lättare sagt än gjort, men det är så viktigt, för då kan man stötta varandra: ”Kommer du ihåg när vi var i kyrkan på Palmsöndagen i fjol? Eller minns du när vi var på Oasmöte i Ljungby? Eller kommer du ihåg kvällsmässan på Askonsdagen?”

Hur skapar man minnen? Det gör man genom att göra något *NU*. Det du har gjort idag blir ditt minne i morgon och alla dagar därefter. Och det du gör i morgon blir ett minne i övermorgon och alla dagar därefter. Kanske har du möjlighet att komma till en gudstjänst i morgon? Tillsammans med andra gå till Herrens hus med tacksägelse och glädje? Där kommer Herren att möta dig. Profeten Jesaja säger, i ljuset av evigheten: ”Se, där är vår Gud, som vi hoppades på och som skulle frälsa oss. Ja, där är Herren, som vi hoppades på, låt oss fröjdas och vara glada över hans frälsning.” Jes 25. Där är vår Gud: i dopets vatten. Där är vår Gud: i brödet och vinet, hans kropp och hans blod. Där är vår Gud: i Bibeln. Där är vår Gud: i alla dem som är lemmar i Kristi kropp. Så hoppas jag att din söndag blir en dag då Herren skänka skänka sin nåd, och att du i kväll skall sjunga till hans ära och be till Gud som ger dig liv.

Förbön

I kväll lägger jag mig med hoppet om att åter få tacka dig Herre, min räddare och min Gud. Tack för söndagen, Uppståndelsedagen, i morgon. Jag ber för alla som kommer att samlas till gudstjänst i morgon, för alla som har ett särskilt ansvar för gudstjänsten. Runt hela jordklotet går en våg av tillbedjan när land efter land vaknar upp för att lovsjunga dig, vår frälsning och vår Gud.

Den här kvällen ber jag dig: Vaka över mig, käre Fader, när jag sover. Tack för att all min tid, dag och natt, är i dina händer. Jag lämnar min kropp, själ och ande i tryggheten hos dig. Tack för hoppet om en ny söndag. Tack för hoppet om uppståndelsen. Kom med ditt förbarmande över hela din värld och över alla dina barn. Var hos dom, käre Herre, som ropar, dem som sargar sig själv, kom till de förtvivalade och uppgivna. Möt oss, käre Herre, du som vet vad och är den som vi behöver. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Barmhärtighet, frid och kärlek åt er i allt rikare mått. (Jud v. 2)

Göran Simonsson.

Söndagens morgon.

Psalm 17 - ”Ge Jesus äran”

Bön

Käre Herre, också den här morgonen vill jag tala med dig. Hjälp mig att också lyssna till det som du vill säga, och plocka bort allt det där som just nu ligger mellan dig och mig. Gör mig stilla inför din närvaro. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Markusevangeliet 2:1-12

”Några dagar senare kom han tillbaka till Kafarnaum och det blev känt att han var hemma. Det samlades så mycket folk att inte ens platsen utanför dörren räckte till längre, och han förkunnade ordet för dem. Då kom de dit med en lam som bars av fyra män. Eftersom de inte kunde komma fram till Jesus i trängseln bröt de upp taket ovanför honom och firade ner bädden med den lame genom öppningen. När Jesus såg deras tro sade han till den lame: ”Mitt barn, dina synder är förlåtna.” Nu satt där några skriftlärda, och de tänkte för sig själva: ”Hur kan han tala så? Han hädar ju. Vem kan förlåta synder utom Gud?” Jesus förstod i sin ande vad de tänkte och sade till dem: ”Hur kan ni tänka så i era hjärtan? Vilket är lättast, att säga till den lame: Dina synder är förlåtna, eller att säga: Stig upp, ta din bädd och gå? Men för att ni skall veta att Människosonen har makt att förlåta synder här på jorden säger jag dig” – och nu talade han till den lame – ”stig upp, ta din bädd och gå hem.” Och mannen steg upp, tog genast sin bädd och gick ut i allas åsyn, så att de häpnade och prisade Gud och sade: ”Aldrig har vi sett något sådant!””

Betraktelse

Glad och välsignad söndag! Idag firas en söndag som i det kyrkoår som bland annat Svenska kyrkan följer, kallas *Nittonde söndagen efter trefaldighet*, och som har temat/överskriften *Trons kraft*. I Andakten denna morgon

läser vi denna söndags särskilda evangelietext, en handfull versar från Markusevangeliets andra kapitel.

Du som har följt med här på *Dagligt Bröd* ett tag minns säkert att vi tidigare vandrat igenom hela Markusevangeliet, och därmed också stannat upp vid den text som hör denna söndag till. Denna söndagsmorgon återpubliceras därför några tankar från vår tidigare *markusvandring*, som tidigare publicerats vid morgonandakten den 13 Maj. Vi läser denna morgon om hur Jesus har kommit hem till Kafarnaum och om hur det åter samlas många människor i hans närhet. Jesus *förkunnade ordet för dem*, det vill säga undervisade om Guds rike och om Guds ärende med sin mänsklighet. Då dyker de fyra männen upp med den lame mannen på båren, och vi läser om vad de gör att få honom hela vägen fram till Jesu närhet.

I de följande verserna sker sedan något som gör att detta textavsnitt är något mer än de helandebeskrivningar vi hittills mött i Markus evangelium. Tidigare i Markusevangeliet har Jesus undervisat på ett nytt sätt, *med makt bakom orden* (Mark 1:27) och har helat och drivit ut demoner på ett likaledes kraftfullt sätt: han har visat sig vara någon med stor makt.

Men i texten som vi läser den här morgonen gör Jesus än större anspråk – han förlåter synder. Och de skriftlärda bekräftar med det de tänker hur oer-hört stort det anspråket är: *Hur kan han tala så? Han hädar ju. Vem kan förlåta synder utom Gud?* Ingen kan förlåta synder utom Gud, och det betyder att i dessa versar avslöjar Jesus för första gången att han är mer än någon karismatisk förkunnare och kraftfull helare. Han menar sig vara Guds son, Gud själv.

Eftersom Jesus förstår vad de skriftlärda tänker, ställer han den något kryptiska frågan vilket som är lättast, att förlåta synder eller att bara genom ett ord göra en sjuk människa frisk. För Gud, och därmed för Jesus, är båda dessa saker lika lätta, det visar Jesus genom det som han sedan gör. För oss människor är båda lika omöjliga, ändå får vi som försöker tro och leva som Jesu lärjungar idag försöka att med Guds hjälp vara verktyg för *Guds* förlåtelse och helande i världen idag, och göra vad vi kan för att fler människor ska få möjlighet att göra det som folkhopen gör allra sist i dagens läsning: *de häpnade och prisade Gud*.

Det är, till sist, intressant att tänka på att det var vännerna och *deras tro* som bar mannen fram till Jesus. Scenen i dagens text kan kanske väcka frågan i

oss om det är någon särskild, vän eller annan, som vi behöver bära fram till Jesus. Det finns gott om människor idag som skulle må gott av att få del av det möte, den förlåtelse och den befrielse som mannen på båren fick del av. Vilka av dem finns i vår närhet? Vilka människor behöver jag – på ett eller annat sätt – bära fram till Jesus? Och vad av det som Jesus har att ge behöver jag själv bli buren fram till? För Jesus har inte bara allt sitt goda till hands för dem som bär fram andra till honom – han har det också för dem som redan fått komma med och börjat bära andra, också den här dagen.

Trons kraft, som är temat denna söndag, är inte en kraft som vi själva ska försöka frammana eller uppbåda i kraft av oss själva. Trons kraft är kraften som kommer från honom som tron riktar sig mot, söker och längtar efter – han som universums skapare och Herre, och på samma gång vår himmelske Fader: Gud, helt enkelt.

Förbön

Gode och underbare Gud, du som i Jesus Kristus gav dig själv på korset för vår skull, och som varje dag vill ge av dig själv åt oss, vi ber dig: visa mig den här dagen vem jag ska bära fram till dig, och hur jag skall göra det. Och hjälp mig att också själv lägga mig ner och framburen inför dig få ta emot just det där som du så väl vet att jag behöver. Bevara mig från misstaget att tro att du redan har gett mig allt det du kan och vill ge.

Idag ber vi särskilt med alla dem som inte har någon gudstjänst att gå till. Herre, möt oss där vi är, tala till oss också idag, låt oss få känna gemenskap med dig, du som i dig själv är gemenskap. Hjälp oss att i denna tid på ett fördjupat sätt söka dig i bönen, för vår skull, för världens skull, och för ditt rikes skull. Herre, välsigna och bevara oss i ditt namn och i din närhet, också i denna tid. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Herren välsignar dig och beskyddar dig. Herren låter sitt ansikte lysa mot dig och visar dig nåd. Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred. (4 Mos 6:24-26)

Söndagens kväll.

Psalm 280 - ”Jesus, min Herre, dig vill jag älska”

Bön

Himmelske far, tack för att du, som håller himmel och jord i din hand, är nära alla dem som ropar till dig. Hör, käre far, mitt rop, kom mig nära, och tala de ord som du tänkt för mig. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Hebréerbrevet 11:29-33

I tro tågade folket genom Röda havet som på torra land, men när egypterna försökte dränktes de. Genom tron föll Jerikos murar sedan man hade gått runt dem i sju dagar. Genom tron undgick skökan Rachav att dödas tillsammans med dem som vägrade tro, ty hon hade tagit emot spejarna som vänner. Behöver jag säga mer? Tiden räcker inte till för att jag skall kunna berätta om Gideon, Barak, Simson och Jefta, om David och Samuel och om profeterna. Genom sin tro kunde de besegra kungariket, utöva rättfärdighet och få löftena uppfyllda. De kunde täppa till lejonens gap.

Betraktelse

Välsignad söndagskväll! Det är fortfarande söndag, och det är fortfarande, enligt det kyrkoår som bland annat Svenska kyrkan följer, *Nittonde söndagen efter trefaldighet*, en söndag som har temat/ överskriften *Trons kraft*. I andakten imorse stannade vi upp inför den evangelietext som hör särskilt till den här söndagen – i andakten nu ikväll är det istället episteltexten från Hebréerbrevet som vi ska uppehålla oss vid.

Bibelläsningen denna kväll är ett litet utsnitt ur ett större sammanhang – Hebréerbrevets kapitel 11 – som talar om vad tro är och som ger flera exempel på vad människor har gjort som en följd av sin tro. Läs gärna kapitlet i dess helhet.

Kapitlets inledning kan vi med fördel läsa om och om igen ett par gånger som en meditation: *Tron är grunden för det vi hoppas på; den ger oss visshet om det vi inte kan se. För sin tro fick fäderna Guds vittnesbörd. I tro förstår vi att världen har formats genom ett ord från Gud och att det vi ser inte har blivit till ur något synligt.* Ord att läsa långsamt, och flera gånger, och låta sjunka in!

Efter denna inledning följer en uppräknings av flera fäder, personer i Gamla testamentet, och dessa fäders gärningar i tro beskrivs. Bland annat omnämns Abel och hans offer, Noa och hans ark, Abraham och hans lydnad, och så Isak, Jakob, Josef, Mose...

Och så kommer vi till versarna vi läser denna kväll fortsätter historien med folkets uttåg, Jerikos fall och med, om än starkt förkortat, hela Gudsfolkets historia fram tills Jesus. För att sammanfatta kapitlet: Guds folk har i alla tider kännetecknats av att de är ett folk som handlar i tro. Visst har Gudsfolket många gånger vänt sig bort och vandrat iväg från Gud, men däremellan har de också i tro gjort stora saker. Eller rättare sagt: På grund av deras tro har Gud kunnat göra stora saker genom dem. Det kan och vill Gud göra också idag, och han gör det, när hans folk, där både du och jag ingår, går i tro. Låt oss därför gärna det.

Förbön

Tack, käre Far, för den här dagen och den här veckan som nu går mot sitt slut. Imorgon börjar en ny dag och en ny vecka: hjälp mig då att på ett förnyat och fördjupat sätt gå i tro och handla i tro. Hjälp mig att lyssna till din röst, att se vägen som du visar mig, och att i tro göra vad du befäller.

Denna kväll ber vi för hela din värld: Herre, förbarma dig, var med din mänsklighet i den kamp vi nu står i. Kom till de sjuka med helande, kom till de vårdande med visshet och kraft till fördjupad omsorg. Kom till ledande med visshet, kom till de oroliga och rädda med din frid. Och kom till din kyrka och hjälp henne att vara ett vittne om dig också i denna tid. Genom Jesus Kristus, din Son och vår Herre, *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem

som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid och ge er ett allt rikare hopp genom den heliga andens kraft. (Rom 15:13)

Med önskan och förhoppning om Guds frid och välsignelse över dig i ditt andaktsliv.

Fredrik Borglin, 2020. Allt material får kopieras och användas helt fritt.
Bibelutdragen hämtade ur Bibel 2000, <http://www.bibeln.se>